

మొల్ల రామాయణం-మానవతా విలువలు

DR.G JANSI VANI,
Reader &HOD,
Dept to Telugu, B.C.A.S
Bapatla, Guntur district

లోకానికి సరైన మార్గదర్శకం చేస్తూ ఆచంద్రార్థం నిలిచిపోగలిగిన యోగ్యత, అర్హత కలిగిన ఇతివశాలలో రామాయణం ఒకటి. రామాయణం లోని ప్రతి పాత్రలో మనం తెలుసుకోగలిగిన, అదర్థంగా తీసుకుని ఆచరించదగిన విలువలు అనేకం. రామాయణం లోని ధర్మం, నీతి, మానవ విలువలు ఈనాటికి ఆచరణీయాలే. భారతీయతకు పునాది రామాయణం. ఒక కొడుకుగా, ఒక రాజుగా, ఒక అన్నగా, ఒక తమ్ముడిగా, ఒక భర్తగా, ఒక భార్యగా ఎలా జీవించాలో రామాయణం తెలిపింది. అంతేకాదు ప్రజల ధర్మమేమిటి? పాలకుల ధర్మమేమిటి? అని బోధించింది. ఎలా జీవించాలో రాముడు నేర్పితే, ఎలా జీవించకూడదో రావణాసురుడు నేర్పాడు.

రాముడు నడిచిన మార్గమే రామాయణం. మానవుల మధ్య మొలగుతూ ఒక అదర్శప్రాయమైన, ఉత్తముడైన రాముడి పాత్ర ద్వారా మానవాళికి ఎన్నో విలువలను తెలియజేయడం జరిగింది. నానాటికి మానవ విలువలు వతనుమవుతూ సమాజం ఎటువోతుందో అర్థంకాని పరిస్థితుల్లో మనందరం ఒకసారి రామాయణం కాలు నాటికి వెళ్లి అనాటి మానవ విలువలను స్మరించుకుంటే మనలో కొంత పరకైనా పరివర్తన కలుగకమానదు.

సంస్కృతంలో వాల్మీకి రాసిన రామాయణం ప్రపంచవ్యాప్తంగా అత్యధిక భాషల్లో అనువదించబడింది. తెలుగుభాషలోనూ రంగనాథ రామాయణం, భాగ్యధర రామాయణం, మొల్ల రామాయణం అంటూ చాలా రామాయణాలు రచించబడ్డాయి. ఇంత విశ్వ విఖ్యాతమైన రామాయణాన్ని ఎందుకు చదవాలో? అందులో ఏముంది? అనే ప్రశ్న ఈ తరం వారికి కలుగవచ్చు. మానవ విలువలకు మూలధారమైన కుటుంబ వ్యవస్థ ఎలా ఉండాలో రామాయణం చెబుతుంది. జాబితాయ, ఆశ్రమశాస్త్రం, కృతజ్ఞత, శ్రమగూఢం, స్నేహ భావం మొలగు ఎన్నో విలువలు మనకు రామాయణంలో కనిపిస్తాయి.

కుటుంబ వ్యవస్థ: కుటుంబ వ్యవస్థలో తల్లిదండ్రులు, సోదరులు, భార్యభర్తలు మొలగు వారి మధ్య గల బంధాలు ఇమిడి ఉంటాయి. కుటుంబ వ్యవస్థ పటిష్ఠంగా ఉంటేనే సమాజం బాగుంటుంది. కన్న తల్లిదండ్రులైన కొశల్య, దశరథుల పట్టిక సవరి తల్లిదండ్రులైన కైకేయి పట్ల కూడా ప్రేమాభిమానాలు కలవాడు రాముడు.

1. చిత్తశుద్ధి: చిత్తశుద్ధి పరిపాలనలో రాముడికి వినిపించిన వారు మరొకరు ఉండరు. తాను అరణ్యవాసానికి వెళ్ళమలసిన విషయాన్ని కైకేయి ద్వారా తెలుసుకున్న రాముడు ఏమాత్రం చలించకుండా, బాధపడకుండా ఆ మాటలను శిరసావహించాడు. తండ్రి పట్ల గౌరవం, భక్తి, వినయం, ప్రేమ కలిగిన రాముడిని నేటి యువత అదర్థంగా తీసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. దశరథుడే స్వయంగా తనను ఎదురించి పట్టాభిషేకం చేసుకోవని చెప్పినా ధర్మం తప్పని వాడు రాముడు.

2. సోదరప్రేమ: సోదర ప్రేమకు రామాయణంలో మూడు విభిన్నమైన ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి.

1. రామలక్ష్మణులు 2. వాలిసుగ్రీవులు 3. రావణవిభీషణులు.

ఒక తల్లికి పుట్టిన చిద్దల మధ్యకూడా మాదలేనుటవంటి అవ్యాజ్యమైన ప్రేమ రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల మధ్య కనబడుతుంది. రాముడు తనకు వనవాసం ప్రాప్తించినందుకు ఏమాత్రం నిరాశపడలేదు పైపెచ్చు భరతుడికి పట్టాభిషేకం జరగబోతుందని తెలిసి సంతోషించాడు. భరతుడు మాత్రం తక్కువ వాడా? తనకు అయోధికిగా లభించిన రాజు వదలిని త్యజించి, రాముని కొరకు దుఃఖిస్తాడు. సరానరి అరణ్యవాసం చేస్తూన్న రాముని యొద్దకు వెళ్లి "రాజు లేకున్నా వో మణి రాష్ట్రమందు కార్యమొక్కొను" (అయోధ్య-39) అని తల్లిదండ్రులూ అయోధ్యకు వచ్చి పట్టాభిషేకం కప్పని అభ్యర్థిస్తాడు. కాని రాముడు "నాకనిశించిన పాపకాయుగంబొసరగ నిచ్చి పొచ్చునుమా నవ్విక రాజుగఁబంచె సొంపుగ" (అయోధ్య-40). బలా బద్ధరూ భోగ భాగ్యాలు గాని, రాజవదలిని గాని సోదర ప్రేమ ముందు అర్హుగా భావించారు.

ఇక రామలక్ష్మణుల బంధం ఒక అత్య రెండు శరీరాలు అన్న చందంగా ఉంటుంది. రాముడి పట్టాభిషేకం అని తెలిసి ఎంత అనందిస్తాడో అది భంగమైనదని తెలిసి అంత విచారిస్తాడు లక్ష్మణుడు. రాముని సేవలో మునిగిన లక్ష్మణుడికి నిద్రాచారాలే కాదు భార్య

కూడా గుర్తుకు రాదు. రాముని తన అన్నగా అనడు కంటే శ్రీమన్నారాయణుడిగా భావించి సేవ చేసేవాడు. సీతా దేవిని తన తల్లిగా భావించి పూజించే వాడు. వనవాసానికి వెళుతున్న సమయంలో సుమిత్ర తన కుమారుడైన లక్ష్మణుడితో శ్రీరాముని దశరథుని గాను, సీతమ్మను తనను గాను భావించి తరించమని చెబుతుంది. అన్న వదినలను తల్లిదండ్రులుగా భావించే ఉత్తమ సంస్కారం అనాదిగా భారతీయ సంస్కృతిలో వేళ్ళానకుంది. రాముడు సీతను అవహరించకు వెళుతున్నప్పుడు సీత జారవిడిచిన నగల మూలను సుగ్రీవుడు తెచ్చి ఒక్కొక్కటి తీసి చూపుతుండగా రాముడు కన్నీటి వర్షంతువుతాడు. వాటిని గుర్తించవలసినదిగా లక్ష్మణుడిని కోరతాడు. కానీ లక్ష్మణుడు అవేమీ గుర్తించలేక పోతాడు ఒక్కజాలి అందెలు తప్ప నిక్కం సీతమ్మకు పాదాభివందనం చేయడం వలననే వాటినినా గుర్తించ గలిగాడు. తల్లిలాంటిసీతమ్మను కూడా ఏనాడూ తలెత్తి చూడలేదంటే లక్ష్మణుడు ఎంతటి నిష్కాగరిష్టుడో అర్థమవుతుంది. వాచి వరసలు మరచి, సభ్యతా సంస్కారాలు లేకుండా స్త్రీలను అపదమస్తకం చూసే ఈనాటి పురుషులు పాటించాల్సిన ముఖ్యనియమమిది. లక్ష్మణుడు ఇంతటి ఉన్నతమైన కాలట్టి “వచ్చే జన్మలో నీవు ఆగ్రజునిగా, నేను అనుజునిగా జన్మించి నిన్ను సేవించి నీ రుణం తీర్చుకుంటా” అని రాముడే స్వయంగా వలకొడటం. అంతే కాదు

“నీవంటి తోడ(బుట్టువు)
నీవంటి గుఱోత్తముండు నిజమాహింవన్
భూచలయమునంద(గలదే)
భావించగ నీవే తల్లి (బాచన చరితా”
(యుద్ధ-49)

అని యుద్ధ రంగంలో రావణునిచే గాయపడి మూర్ఛిల్లిన లక్ష్మణుని చూచి రాముడు వదిలని విధాల ధుఃఖిస్తాడు. మాయలేడి కోసం తాను పడ్డన్నా వెళ్లినప్పుడు గాని, సీతమ్మ వారి కోసం రాముడు చికి పేర్చుచున్నప్పుడు గాని, నిండు చాలాలైన సీతమ్మను అరణ్యంలో వదలి రమ్మని రాముడు కోరినప్పుడూని లక్ష్మణుడు ఎంతో ఆవేదనకుడు. భాగవత లోనైత్యాదే గాని రాముడిని ఎదురించి ఒక్కమాటైనా అనలేదు ఇంతటి గాఢానుబంధం కలిగిన సోదరులను ఇంకెక్కడా చూడలేము.

వాని సుగ్రీవులు: వానర సోదరులైన వాని సుగ్రీవులు చాలా బలసంపన్నులు. కానీ రాజ్యకాంక్ష వల్ల, భార్య విషయకంగానూ సఖ్యత చెడింది. అఖిరుకి రాముడి సహాయంతో వానిని హతమార్చడానికి కూడా సుగ్రీవుడు వెనకాడలేదు. రాజ్యకాంక్ష, తారపై కాంక్ష వీరి సోదర బంధానికి మచ్చగా మిగిలి పోయింది.

రావణ విభీషణులు: రావణుడు, విభీషణుడు, కుంభకర్ణుడు రాక్షస జాతికి చెందిన సోదరులు. వీరిలో రావణుడు ఆధిపత్యానికి విభీషణుడు ధర్మానికి ప్రతీకగా నిలిచాడు. కుంభకర్ణుడు రావణుడిని ఎదిరించే ధైర్యం చేయలేక తటస్థంగా వుండిపోయాడు. రావణుడిపై రాముడు యుద్ధానికి వస్తున్నాడని తెలిసి ఆ యుద్ధంలో రావణ సుహృదం జరగకుండా అపదానికి తనవంతు ప్రయత్నంగా శరణు తప్ప మరో మార్గం లేదని

“నీకు తమ్ముడ నౌటనే నీవు బ్రతుకు
గాఱకు(జిప్సిన నీకంత కోపమేలు
వినము నాచూట సీత నర్పించి యతని
శరణు వేడుము వలదు నీ సాచకుమ్ము”
(యుద్ధ-1-29)

అని హితబోధ చేస్తాడు. కానీ రావణుడు అహంకారంతో విభీషణుడిపై కత్తి దూయబోగా ప్రహస్తుడు అడ్డుపడి

నీకేల యింత కోపము
నీకు హితము (జిప్సెనున్న నీ తమ్ముని నీ
వే కత్తివేసి చంపిన
లోకము నిను మెత్తరయ్య లోకస్తుత్యా

గణాయతమం దైన మన విభీషణుడు లేని
లంక యేటికి సైన్యబంధులంక నేల
వైభవం బేల యావీర బ్రాహ్మణ
శాంతవనధారు దేవ నీ స్వాతమందు

అంటూ రాచణుడి కోపాన్ని శాంత వరుస్తాడు. కానీ దుర్గార్జునుడు రాచణుడు విభీషణుడి మాటల్లోని మంచిని గ్రహించక కోపాచేళలతో అతడిని గింబిచేస్తాడు. చివరకు మాల్యం చెల్లించుకున్నాడు.

రామాయణంలోని ఈ 3 వర్ణన సోదరులను పరిశీలిస్తే కష్టసుఖాల్లో అన్నదమ్ములు ఒకరికొకరు అండగా ఉంటే ఎంతటి అసాధ్యమైన కార్యమైనా సాధించగలుగుతారు. తోబుట్టువులు పెదదారి వదుతున్నప్పుడు నరికిద్దారి. అలా సరిదిద్దే సోదరుల మాటలను పెడచెవిని పెడితే ఎంతటి శక్తివంతుడినైనా వతను తప్పుడు. ఏ సోదరుల మార్గంలో నడిస్తే మనకు సుఖసంతోషాలు. మనోహార్యం. సమాజంలో గౌరవం, కీర్తి కలుగుతాయో ప్రత్యేకంగా చెప్పవసరంలేదు.

3. దాంవత్య బంధం: సీతారాములు అన్యోన్య దాంవత్యానికి నిదర్శనం. అదర్శం. సుఖదుఃఖాల్లో తోడు నీడగా నిలిచారు. వనవాసానికి బయలుదేరిన రాచుడి అడుగులో సీత అడుగు వేసింది. ఎంత వారించినా సీత వినిపించుకోలేదు. అరణ్యాల్లో తనతోపాటు ఎన్ని కష్టాలైనా ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధమైన సీతపై రాముడికి అంతటి ప్రేమ కలిగింది. అమెను ఎంతో అపురూపంగా చూసుకున్నాడు. అందరికీ సీత బంగారు లేడిని కోరినప్పుడు అదేదో మాయ అనే అనమానం వచ్చినా అమె కోరికను కాదనలేక పోయాడు. సీతను రాచణుడు అపహరించాడనే విషయం తెలియక ఆ అరణ్యంలో విచ్చినాడిలా సంచరిస్తూ చెట్టను, పుట్టను వల్లెని, మృగాన్ని తన భార్య జూడను గూర్చి ప్రశ్నిస్తూ

" సుదతి పొడకట్టగదెనాకు జూడ వలయు (గన్నులకు (గాన (బడవేమి కమలనయన" (అరణ్య-54)

అని కన్నీరమున్నీరపుతూ మూర్ఛిల్లి పోతాడు. అటు సీతకూడా రాళ్లన వెరలో అనేక ఇదముల పాలపుతూ భర్త వియోగానికి చింతిస్తూ ఉండేది. ఇలా సీతారాములిద్దరు ఒకరికోసం మరొకరు నిద్రాచోరాలు మాని పరితపించడం వారి దాంవత్య బంధానికి ప్రతీక. సీతమ్మ అశోకవనంలో జీర్ణవస్త్రంలో, దైన్యంతో, పుట్టడు దుఃఖంతో కాలం వెళ్ళదీస్తున్న సమయంలో హనుమంతుడు అమె జూడను తెలుసుకొని వెళ్లి నీ పతి వల్ల త్వరలో నీ కష్టాలు తీరనున్నాయని ధైర్యం చెబుతాడు. హనుమంతుడిపై నమ్మకం కలిగిన సీత మనసు స్వాంతనమైంది

" రవికుల వార్తా హంబ్రుడగు రాముని సేవము వాలవెంటి....." (సుందర-110)

నని సంతసించి, దీవించి శ్రీరాముని పాదయుగము వా చిత్తమునుండి తొలగదని చెప్పుతుంటుంది. రాచణుడు తనను వేదిస్తున్న విషయాన్ని కూడా విన్నవించ వలసినదిగా చెబుతుంది. అప్పుడా హనుమంతుడు 'తల్లీ నీవు నా వీవుపై కూర్చుండుము సూర్యోదయానెకల్లా నిన్ను నీ ప్రాణనాథుని యెదుట ఉంచుతా' అని ప్రాధేయపడతాడు. " నీవంతటి ఘనుడవే కానీ అలోచిస్తే రాముని కి కీర్తి రాదు పైగా రాచణుడి కన్నా రాముడే పెద్ద దొంగ" అని లోకులు అంటారంటూ కలక చెందుతుంది. తాను అవదనుండి గట్టెక్కడం కంటే భర్త వీరత్వానికి, కీర్తికి, మచ్చ రాకూడదనే తలపు కలిగిన మహాసాహసీ సీత: రాచణుడినితో రాముని వరాక్షమం గూర్చి

నీ. కూకటిముడికనై కురులు గూడని నాదె:
బెదరక తాళక(బీచ మణుచే
గాధేయదొనరించు క్రతువును రక్షించ (బెక్కండ్రుదైత్యం నుక్కణుచె
నువనివి విలసిలు నఖిల రాజునులు

వ్రేల(జూవగ లేనివిల్లు విటిచె
ఘోరాటవులలోన(గ్రమ్మరునమ్మడు
ఖరదూమూది రాళ్లసుల(జంపె(

తే. బాదరజమన నొకరాయి(బడతి(జోసె
లిల మాయమ్మగంబును గూలనేసె
రాజమాత్రుడె వేదీసీరక్షకుడు
రామభూపాలుడాది నారాయణుడు
(నుందరా:64)

అంటూ తాటక, ఖరదూమూది రాళ్లసులను మాయ మృగమును చంపిన వైనము. రాముని పాదధూళి సోకి రాయి అవలగ్గ మారడం వంటి వాక్యాన్ని వివరించి మరియు

అట్టి రాముని కీయది యనం నెంత
లంక యన నెంత దనజుల పొంక మెంత
నీవనగ నెంత నీలాపు చేప ఎంత
చెప్ప నేటికీ నీవె చూచెదవు గాక
(నుందర-65)

అంటూ చెప్పడంతో ఆమెకు తన భర్తపై ఉన్న నమ్మకం విపోటితో స్పష్టమవుతుంది. అయితే ఈ నమ్మకం రాముడికి లేదా? సీతననుమానించడం పరిత్యజించడంవివేచి అనే ప్రశ్న నవాళంగా ఎవరికైనా కలుగుతుంది. కానీ ఈ విషయంలో రాముడు భర్తగా కాకుండా రాజుగా ఆలోచించి ప్రతిస్పందించాడనిపిస్తుంది. ప్రజా క్షేమమే రాజుయొక్క పరమావధి కనుక ఈ నిర్ణయాన్ని దాంవత్య ధర్మం అనే కోణంలోకాక రాజధర్మం అనే కోణంలో తీసుకున్నట్లు కనిపిస్తుంది.

వినయ సంతృప్తి: రాముడు పెద్దల వట్ల, సూచరుల వట్ల వినయవిధేయతలతో ఉండేవాడు. తాను ఒక రాజు అనే అహంకారాన్ని ఎక్కడా ప్రదర్శించడు. దశరథుడు తన కుమారులకు వివాహం జరిపించి కోడళ్ళతో సహా అయోధ్యకు వస్తుండగా మార్గమధ్యలో వరకురాముడు ఎదురై తనతో ద్వంద్వ యుద్ధానికి అవ్వనింపగా

“ బ్రాహ్మణుడ వంద్యు ఐరము పవిత్రుడ
వదియొ గాక భార్గవాన్యయుండ
వైన నిన్ను (దొడరి యాచనస్థలమున
జగడ మాడ నాకు (దగునె చెప్పుము
(బాల-87)

అంటూ వినయంతో కూడిన ధైర్య సాహసాలను ప్రదర్శిస్తాడు. సీతాదేవి హానుమంతుడితో రాముని గూర్చి ప్రస్తావించి ‘నయవినయ గుహోద్ధాముడు రాముడు’ అని అంటుంది.

కృతజ్ఞత: రావణాసురుడు సీతనమారించుకొని పోతున్న సమయంలో సీత అర్జునాచారుల వని ఆమెను రక్షించే ప్రయత్నంలో రెక్కలు తెగి కొన చూపింతో జటాయువు కొట్టువిట్టులాడుతుంది. సీతాస్వేషణలో ఉన్న రామునికి విషయాన్ని వివరించి తనవపు చాలిస్తుంది. ఆ జటాయువుకు “ భక్తి పూర్వకంబుగా అగ్నిసంస్కారాది విధులయ్యి.....” (అరణ్య-70) తన కృతజ్ఞత ను చాటుకొని మహాసీయుడిగా నిలిచాడు రాముడు.

ప్రమాణము: ఎలాంటివారినినైనా క్షమించే విశాల హృదయం కలవాడు రాముడు. తనకు రాజుగా పట్టాభిషేకం జరగకపోవడానికి కారణమైన దశరథుడిని వనమానం చేయడానికి కారణమైన కైకేయిని వల్లిత్తు మాటకూడా అనేని క్షమాపనకుడు రాముడు. ఆ రాముడు సాక్షాత్తు నారాయణ స్వరూపుడు. సీత లక్ష్మీ స్వరూపురాలు. అటువంటి వారి పట్ల ధర్మం తప్పనద్యం చేసిన తప్పును సరిదిద్దుకో శరణు కోరము

చంపవచ్చున్నట్టి శత్రువునైననూ
శరణు చొప్పునంత సదయుడగుచు
సభయమిచ్చి కాచుడాకని బిరుదంట
సీతనిచ్చి రాముడేరి బ్రతుకు

అని విభీషణుడు రాచణుడికి హితబోధ చేస్తాడు. తద్వారా తన భార్యనువహించిన నీమడిని కూడా క్షమించేంతటి గొప్ప మనసు కలవాడు రాముడని తెలుస్తుంది.

విశ్రాంతి: తన పట్ల అదరాభిమానాలు కలిగిన వారితో ఎటువంటి భేషజాలు లేకుండా కులవ్యవస్థలతో సంబంధం లేకుండా మైత్రి భావంతో మెలిగి ఉన్నతడు రాముడు. సమంత్రుడు, గుహుడు, స్వగ్రీవుడు, జటాయువు మొలగు వారు రాముని స్నేహ మాధుర్యాన్ని చవిచూసిన వారు. సీతాస్వేషణ సమయంలో తనకు సహకరిస్తా నన్న స్వగ్రీవుణ్ణి విశ్రాంతిగా అంగీకరిస్తాడు రాముడు. వారి వలన తనకు జరిగిన నష్టాన్ని వివరించి తనకు సహాయం చేయవలసినదిగా స్వగ్రీవుడు కోరినపుడు

"వగనీ కెక్కడిదియను
నగచర నగబేది నుతుని నాయస్తమునన్
దెగ నేయుదు నమ్ము మనుచు
జగదీశుడు వలుకనకడు సంతోషించెన్ "

(కీర్తిపూద-10)

అంటూ రాముడు స్వగ్రీవుని వగను తన వగగా భావించి తీరుస్తానని. తనను నమ్ముమని అభయమివ్వడం. అతడి విశ్రాంతినికీ నిదర్శనం. అదే విధంగా తన అశ్రయం కోరి వచ్చిన విభీషణుడిని కూడా విశ్రాంతిగా రాముడు స్వీకరిస్తాడు.

శరణాగత వాక్యబద్ధులు: తన క్షేమం కోరి హితోక్తులు వలికిన విభీషణుడిపై రాముడు అగ్రహించి అతడిని తన్ని తరిమేస్తాడు. అవమాన భారంతోనూ, దుఃఖభారంతోనూ రాచుడి చెంతకు చేరి శరణు కోరకాదు విభీషణుడు. రాక్షసులు మాయాచరలు వారిని నమ్మరారు. నీవాజ్ఞాపిస్తే ఇప్పుడే వారిని పదిస్తా అంటాడు స్వగ్రీవుడు. కానీ రాముడు అందుకు నమ్మకంవక "యితండెవ్వరైన నేమి శరణన్న రాచణుని తమ్మునినే కాదు రాచణునైనను గాచెద. శరణుని చచ్చిన వాని ప్రాణములు గాచాడుట రాజులకు వరమధర్మంబు" (యుద్ధ-32) అని వలికిన ధర్మమూర్తి. ఆ మాటలు విని సంతోషంతో తన పాదాలపై వడిన విభీషణుడిని అలింగనము చేసుకుని "నేడు మొదలు నీవు మాకు హితండు. బంధుండువు నయితివి గావున నినన్న మా తమ్ములలో నొకనిగా జూచుకొనియోద" (యుద్ధ-32) నన్న వాక్యబద్ధుమూర్తి రాముడు.

ఔదార్యం: వాచివధానంతరం అతని మృత్యుపై ఆంగదునికి రాజ్యాభిషేకం జరిపించుట, రాము సంతోషం జరిగిన తరువాత విభీషణుడి చేత రాచణుడి అంత్యక్రియలు జరిపించి, విభీషణుడిని లంకాధిపతిగా పట్టాభిషేకం జరిపించుట మున్నగునవి రామునిలోని ఔదార్య గుణాన్ని చాటుకాయి.

పర శ్రీ వ్యామోహం: పర శ్రీ వ్యామోహంతో ఉచ్చ నీచాలు మరచి దేవతలాంటి సీతనువహించి లోకమంతా అనపింపకునే విధంగా దిగజారాడు రాచణుడు. రాజ్యాన్ని, ప్రాణాన్ని కోల్పోయాడు. హితాలు, సన్నిహితాలు బోధనలన్నీ పెడచెవిని చెప్పాడు. అఖిరికి సీత కూడా

పతిదైవముగా నెప్పుడు
మతి(దలచుచునుదునట్టి మగువల(తిలువన్

ద్రుతి న గల యుక్తి నీకో

ద్రుతి వననము లాచకంటి(బాచము గలది

(సందర్-59)

వరదారావేక్షకులుగు

పురుషుల కాయము నశించి బియ్యము పెడు స

త్పురుషుల దూహించగ ది

నరకంబున(బదునరనది న్యాయము వినవే

(సందర్-60)

వరదారావేక్షకులుగు పురుషుల కాయము నశిస్తుందని హెచ్చరిస్తుంది. ఆ హెచ్చరికలను పెడనెవని పెట్టి ఫలితం ఆనబడెనాడు రాచబుడు. ఇలా వరదారా వ్యామోహం కలిగిన వారందరికీ చివరకు రాముడికి వట్టిన గతే పడుతుంది. నీతి మాలి అక్రమ సంబంధాలతో వట్టి ధార వదులుతున్న ద్రుతి పురుషులు అధికవస్తువును నేటి సమాజం పరిష్కార శిరోమణి యైన నీతిని వికలపక్షి వ్రతుడైన రాముడిని అదృష్టంగా కీసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఎన్నో విలువలు కలిగిన రామాయణం ఎన్ని యుగాలు గడిచినా మానవాళికి మార్గదర్శకంగా నిలుస్తుందనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు.

అవయుక్త గ్రంథాలు

1. రామాయణం - శకుమారి చెయ్యి

2. రామాయణ పాత్రలు - పీఠ్ మౌలానా

(ప్రభు సంస్కరణ)